विश्वतोऽस्थिमये जाते नैविद्यात् क्षितिमण्डले ।
सर्वभूतभयादायि श्मशानैक्यमजायत ॥ २७२ ॥
महार्घधान्यसंभारविक्रयप्राप्तसंपदः ।
मन्त्रिणः क्ष्मापतेः प्रापुस्तन्त्रिणश्च धनाढ्यतां ॥ २७३ ॥
आदेयः क्ष्माभुजः सोऽभून्मन्त्री यस्तादृशीः प्रजाः ।
विक्रीय वाहयन्नासीत् तन्त्रिणां कुण्डिकाधनं ॥ २७४ ॥
अटव्यां वृष्टिसंपाते वातवर्षैरुपद्रुतं ।
वह्निः सर्वं जनं पश्यन् कश्चित् प्राप्तोष्णमन्दिरः ॥ २७५ ॥
यथा तथा जनं दुःस्थं वीक्ष्य कापुरुषश्चिरं ।
राजधानीस्थितः पङ्गुः स्वसुखं बह्वमन्यत ॥ २७६ ॥ युग्मं ॥
तुङ्गीनचन्द्रापीडादिप्रजापालप्रियाः प्रजाः ।
एवं तस्मिन् क्षणे नीताः संक्षयं राजराक्षसैः ॥ २७७ ॥
प्रापुश्चिरमवस्थानं पार्थिवा न तदा क्वचित् ।
धारासंपातसंभूताद्बुद्बुदा इव दुर्दिने ॥ २७८ ॥
पार्थः पितरमुत्पाद्य कदाचित् प्राभवत् स्वयं ।
कदाचित् सुतमुत्पाद्य तन्त्रिचक्रिकयाप्यभूत् ॥ २७९ ॥
अप्रीणयत् पङ्गुबधूवडवामण्डलं युवा ।
सुगन्धादित्यवीजाश्वो व्यवायविधिसवया ॥ २८० ॥
राज्यावप्यटदेव्याः स निर्दयैः सुरतोत्सवैः ।